

Nr. 15

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 1999-2000

7 december 1999

HANDELINGEN

PLENAIRE VERGADERING

ACTUELE VRAGEN

Inhoud

Nr. 15

Dinsdag 7 december 1999

Berichten van verhindering	1
Actuele vragen (Regl. art. 82)	
Actuele vraag van mevrouw Hilde De Lobel tot de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands beleid en Europese Aangelegenheden, over de inning van de onroerende voorheffing	1
Actuele vraag van de heer Dirk Holemans tot de heer Steve Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie, over het tracé op Vlaams grondgebied van een verbindingsweg met de Westerscheldetunnel	2
Actuele vraag van mevrouw Patricia Ceysens tot mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen, over de preventie van seksueel overdraagbare aandoeningen	3
Actuele vraag van de heer Dirk De Cock tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Stedelijk Beleid, Huisvesting en Brusselse Aangelegenheden, over de huisuitzetting van zestien gezinnen door een socialehuisvestingsmaatschappij uit Gistel	3
Actuele vraag van de heer Erik Matthijs tot mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over de implementatie van de Europese nitraatrichtlijn	4
Regeling van de werkzaamheden	6

VOORZITTER : De heer Norbert De Batselier

- *De notulen van de jongste vergadering worden ter tafel gelegd.*
- *De vergadering wordt geopend om 14.37 uur.*

De voorzitter : Dames en heren, de vergadering is geopend.

BERICHTEN VAN VERHINDERING

De voorzitter : Jean Geraerts : gezondheidsredenen ;

Riet Van Cleuvenbergen : buitenlands ;

Johan Demol, Dominiek Lootens-Stael, Miel Verrijken en Frans Wymeersch : ambtsverplichtingen.

ACTUELE VRAGEN (Regl. art. 82)

Actuele vraag van mevrouw Hilde De Lobel tot de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands beleid en Europese Aangelegenheden, over de inning van de onroerende voorheffing

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van mevrouw De Lobel tot de heer Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands beleid en Europese Aangelegenheden, over de inning van de onroerende voorheffing.

Mevrouw De Lobel heeft het woord.

Mevrouw Hilde De Lobel (Op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, collega's, in de voorbije weken viel bij de meeste eigenaars het aanslagbiljet van de onroerende voorheffing in de bus. Voor de eerste maal werd het aanslagbiljet bezorgd door de Vlaamse administratie. Er werd een folder bijgevoegd, waarin onder meer wordt gesteld dat verworven rechten op vermindering, zoals bijvoorbeeld de 25 percent

vermindering voor een bescheiden woning, automatisch zullen worden toegepast, zodat de betrokkenen er niets meer voor hoeven te doen.

Die informatie blijkt echter misleidend te zijn. De 25 percent vermindering voor een bescheiden woning wordt namelijk niet toegepast, omdat bij de overdracht van de bestanden van de federale administratie naar de Vlaamse, deze gegevens door een computerfout niet mee werden overgedragen. De slachtoffers van deze fout kunnen hun rechten alsnog veiligstellen door een schriftelijk bezwaar in te dienen.

Vorige week waren al ongeveer 55.000 bezwaren ingediend. Ik ben echter vooral bezorgd om de mensen die nog geen bezwaar hebben ingediend. De termijn voor het indienen van zo een bezwaarschrift is relatief kort. Voor de meeste mensen loopt de termijn omstreeks deze tijd af, als dat al niet is gebeurd.

Eigenaars of bewoners van bescheiden woningen zijn vaak oudere of sociaal minder sterke mensen. Velen betalen het bedrag dan ook louter op gezag van het officiële aanslagbiljet en de begeleidende folder, al dan niet nadat ze zich de bedenking hebben gemaakt dat fiscaliteit in Vlaanderen toch een stuk duurder blijkt uit te vallen dan in België.

Anderen merken het verschil niet, want voor een bescheiden woning gaat het om een vrij kleine belasting, die slechts eenmaal per jaar wordt geïnd. 25 percent van een klein bedrag maakt slechts een klein verschil. Wie echter niet reageert, verliest zijn rechten, niet alleen voor dit jaar, maar ook voor de komende jaren, en dan gaat het wel om een aanzienlijk bedrag.

Om al deze redenen is het niet billijk dat mensen die in het ontstaan van deze fout geen aandeel hebben, toch het initiatief moeten nemen om de gevolgen ervan te neutraliseren. Waarom kan de administratie zelf niet automatisch de rechten vrijwaren van alle betrokkenen, ook van hen die geen bezwaarschrift hebben ingediend, en de vermindering toepassen zoals in de folder wordt beloofd ?

De voorzitter : Minister-president Dewael heeft het woord.

Minister-president Patrick Dewael (Op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, collega's, het principe dat we de onroerende voorheffing zelf innen, is een valabel uitgangspunt, dat ook werd gehanteerd door de vorige Vlaamse regering. Men heeft dit echter te snel willen invoeren, zonder de prakti-

Dewael

sche consequenties ervan goed voor ogen te houden. Deze situatie hebben we geërfd. Toch zijn we het eens over het principe. We moeten dit verder uitwerken en de kinderziekten aanpakken.

Een aantal van de ingediende bezwaren is onterecht. We moeten immers rekening houden met de nieuwe regels van het decreet van 1998. Andere bezwaren zijn wel terecht, omdat de gegevensbestanden inderdaad niet op elkaar zijn afgestemd. Dat kan worden gecorrigeerd op drie manieren.

Ten eerste blijkt uit de bezwaren zelf al waar het fout loopt. Dat geeft aanleiding tot correcties. Ten tweede is de samenwerking met het rijksregister van groot belang voor een structurele verbetering. Ten derde zullen we de gegevensbestanden van het federale ministerie van Financiën ontvangen. Eerstdaags wordt met dat ministerie een protocol terzake afgesloten. Deze drie methoden samen zullen in de toekomst leiden tot de automatische toekenning van het voordeel.

U zegt dat de belastingplichtige zelf een initiatief moet nemen door het indienen van een bezwaarschrift. Dat zal hij echter maar één keer moeten doen, namelijk in de loop van dit jaar. Vanaf volgend jaar, als het systeem op kruissnelheid zal zijn, zal dat niet meer noodzakelijk zijn.

U maakt een vergelijking met de vroegere inning door de federale overheid. Toen moest de belastingplichtige ook een geschrift indienen. Volgend jaar zullen we dus een belangrijke vooruitgang boeken : vanaf dan zal alles automatisch worden toegekend.

De voorzitter : Mevrouw De Lobel heeft het woord.

Mevrouw Hilde De Lobel : Mijnheer de minister-president, ik ben blij te vernemen dat de eigenaars vanaf volgend jaar zelf geen initiatief meer moeten nemen. U zegt dat men bij de federale overheid ook een bezwaarschrift moest indienen. Dat hoeft echter slechts eenmaal : na het verwerven van een nieuwe eigendom. Voor de meeste mensen gaat het echter niet om een nieuwe eigendom. Het ligt daarom voor de hand dat dit probleem aan hun aandacht ontsnapt. Ik begrijp dat het dit jaar nog niet mogelijk is, maar ik vraag u om de termijn voor bezwaarschriften te verlengen.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Dirk Holemans tot de heer Steve Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie, over het tracé op Vlaams grondgebied van een verbindingsweg met de Westerscheldetunnel

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Holemans tot de heer Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie, over het tracé op Vlaams grondgebied van een verbindingsweg met de Westerscheldetunnel.

De heer Holemans heeft het woord.

De heer Dirk Holemans (Op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, Vlaanderen is een belangrijk doorgangsgebied. De afwerking van de Westerscheldetunnel zal dit zeker nog versterken. Deze tunnel betekent een rechtstreekse verbinding tussen Rotterdam en Duinkerke.

In het RSV wordt voor de toegangsweg tot de tunnel gekozen voor een oostelijk tracé. Blijkbaar is niet iedereen het daarmee eens. Een westelijk tracé zou betekenen dat er een snelweg komt door het Krekengebied in het Meetjesland, een erkend vogelrichtlijngebied. Deze informatie was zo pregnant dat de gemeenteraad van Assenede een eenparig goedgekeurde motie indiende. Welk tracé zal de Vlaamse regering kiezen ?

De voorzitter : Minister Stevaert heeft het woord.

Minister Steve Stevaert (Op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, dames en heren, we blijven opteren voor het oostelijke tracé. Andere mogelijkheden hebben we niet overwogen. Ik weet dat allerlei verhalen de ronde doen, maar die hebben geen bestaansreden, evenmin als de motie van de gemeenteraad van Assenede.

De voorzitter : De heer Holemans heeft het woord.

De heer Dirk Holemans : Ik dank u voor uw klaar en eenduidig antwoord. Dat is in het belang van iedereen.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van mevrouw Patricia Ceysens tot mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen, over de preventie van seksueel overdraagbare aandoeningen

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van mevrouw Ceysens tot mevrouw Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen, over de preventie van seksueel overdraagbare aandoeningen.

Mevrouw Ceysens heeft het woord.

Mevrouw Patricia Ceysens (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, dames en heren, er is iets nieuws onder de zon. Vandaag pakken twee Vlaamse kranten uit met een nieuw hoofdstuk in *La vie sexuelle des Belges* : de seriële monogamie. Dat betekent dat men binnen een relatie trouw is, maar dat de relatie slechts kort duurt.

Dit werpt een nieuw licht op de preventie van SOA's en op aidspreventie. Bovendien pakte Humo vorige week uit met een enquête waarin jongeren verklaren dat hun eerste seksuele contact onbeschermd is.

De voorzitter : Minister Vogels heeft het woord.

Minister Mieke Vogels (*Op de tribune*) : Het klopt, mevrouw Ceysens, dat de jongeren van vandaag meestal een vaste relatie hebben maar dat die slechts twee weken duurt. Hun leven wordt een opvolging van vaste relaties.

De recente onderzoeken in kranten en tijdschriften kunnen we bevestigen met ons eigen cijfermateriaal. Tijdens het schooljaar 1996-1997 werd een uitgebreid onderzoek verricht door het MST naar chlamydia, de meest voorkomende SOA in Vlaanderen. Deze ziekte is gelukkig goed behandelbaar. Het MST onderzocht het seksuele gedrag van jonge meisjes in alle Antwerpse scholen.

Van de 16- en 17-jarige meisjes had 8 percent in de 12 maanden voordien twee of meer seksuele partners. Op de vraag of men soms een condoom gebruikte, zei 80 percent ja. Op de vraag naar condoomgebruik bij de laatste seksuele relatie, antwoordde slechts 36 percent positief. Op de vraag 'Wie gebruikt altijd een condoom?' bleef er nog 20 percent over. Dit toont inderdaad aan dat we in een nieuwe fase van preventie en informatie zijn beland. Brede campagnes zijn misschien niet het beste antwoord. We spitsen ons beter toe op die specifieke groep. En dat gebeurt.

Jonge ouders nemen steeds meer hun verantwoordelijkheid. Men praat tegenwoordig over seksuele relaties. Ouders spelen een belangrijke rol qua preventie. In het pakket van de CLB's wordt het hoofdstuk voorlichting over SOA's opgenomen. In opvolging van het onderzoek loopt trouwens een experiment waarbij men zoekt naar nieuwe methodieken om jonge meisjes aan te zetten tot het gebruik van condooms. Als het onderzoek afgerond is, zal ik u meer inlichtingen verschaffen. We zijn het met elkaar eens dat we aan de vooravond van de 21ste eeuw nood hebben aan een nieuw seksueel gedrag in Vlaanderen.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Dirk De Cock tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Stedelijk Beleid, Huisvesting en Brusselse Aangelegenheden, over de huisuitzetting van zestien gezinnen door een socialehuisvestingsmaatschappij uit Gistel

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer De Cock tot de heer Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Stedelijk Beleid, Huisvesting en Brusselse Aangelegenheden, over de huisuitzetting van zestien gezinnen door een socialehuisvestingsmaatschappij uit Gistel.

De heer De Cock heeft het woord.

De heer Dirk De Cock (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, dames en heren ministers, collega's, vorige week lasen we in de krant dat de socialehuisvestingsmaatschappij 'Eigen haard is goud waard' uit Gistel een aantal woningen wil renoveren. 16 gezinnen komen daardoor in de problemen. De meeste van die gezinnen bestaan uit bejaarden. Het aangeboden alternatief luidt dat de betrokkenen in een nieuwbouwapartement kunnen wonen.

Dit is slechts een doekje voor het bloeden. De bejaarden kunnen na de renovatie immers niet terug. Een aantal woningen wordt verkocht om te worden afgebroken. Op die plaatsen worden nieuwe woningen gebouwd voor gezinnen met kinderen. De andere woningen worden verkocht met verplichting tot renovatie. De bejaarden worden uit hun sociale context gerukt en verliezen hun habitat. De renovatie werd reeds aangekondigd voor augustus 2000. Voor de bejaarden is dit een sociaal drama.

De Cock

Mijnheer de minister, bestaan er naast de Vlaamse Wooncode voor het renoveren van oude panden, parameters waarover de socialehuisvestingsmaatschappijen kunnen beschikken, om ook andere dan enkel woontechnische argumenten in overweging te nemen ? Zo ja, welke zijn dat dan ?

De voorzitter : Minister Anciaux heeft het woord.

Minister Bert Anciaux (Op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, dames en heren, de problematiek die door de heer De Cock wordt geschetst, is veel ruimer dan het voorval in Gistel. Het gebeurt regelmatig dat woningen die absoluut niet voldoen aan de normale comfortvereiste, worden gerenoveerd. In vele gevallen vinden de bewoners dit helemaal niet noodzakelijk. Ze zijn evenmin gelukkig met een verhuis naar een andere woning. Als hun woning eenmaal is gerenoveerd, zijn de meesten er wel heel tevreden over.

Voor de normale procedure bestaan vier richtlijnen. Ten eerste moet er voldoende informatie worden verstrekt. Dit houdt in dat er overlegvergaderingen, die echte werkvergaderingen zijn, worden georganiseerd, liefst in combinatie met persoonlijke huisbezoeken.

Ten tweede moet er een persoonlijke begeleiding zijn, zowel op het vlak van verhuisprijzen en verhuiskosten als voor de andere problemen waarmee de bewoners kampen.

Ten derde moet worden voorzien in wederhuisvesting. Er moet dus een woning ter beschikking worden gesteld. Ten vierde moeten de bewoners die dit wensen zo snel mogelijk na de renovatie kunnen terugkeren naar hun woning.

De uitvoering van de richtlijnen is niet altijd vanzelfsprekend. In de Wooncode staat op verschillende plaatsen dat de wederhuisvesting verplicht is. Echt afdwingbaar is deze clausule niet. Enkel als het Vlaams Gewest subsidie verleent voor sociale woonprojecten, is men verplicht om de mensen een woning ter beschikking te stellen zo dicht mogelijk bij hun vorige woning – het liefst in dezelfde omgeving – en minstens in het werkgebied van de huisvestingsmaatschappij. Voor alle andere gevallen werd nog niet in deze verplichting voorzien. Op 30 september reeds heb ik de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij en de administratie Woonbeleid de opdracht gegeven om zo snel mogelijk een reglement op te stellen, waardoor de uitvoering van de vier richtlijnen algemeen verplicht wordt.

In de gevallen dat het sowieso onmogelijk is om mensen terug te laten keren, blijft er sprake van een drama. Mensen kunnen niet terug omdat ze de woning niet kunnen betalen of omdat die wordt verkocht. Deze ernstige problemen kunnen we enkel ad hoc oplossen via individuele begeleiding. Spijtig genoeg is er geen mirakeloplossing. Vele woningen zijn echt in slechte staat. De burgemeester kan de bewoners verplichten om de woning te ontruimen. Als minister kan ik een dergelijk besluit van een burgemeester niet opheffen, want dat zou me strafrechtelijk verantwoordelijk maken. Gevallen zoals in de gemeente Gistel zullen nog voorkomen, want momenteel is men bezig met een algemene inventaris en renovatie van de woningen.

Ik herhaal dat ik zal proberen om zo snel een besluit van de Vlaamse regering op te stellen waardoor de vier richtlijnen algemeen geldend worden.

De voorzitter : De heer De Cock heeft het woord.

De heer Dirk De Cock : Mijnheer de voorzitter, ik dank de minister voor zijn antwoord. Ik ben blij dat hij er in de schoot van de Vlaamse regering voor zal zorgen dat de vier maatregelen zullen worden verplicht.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Erik Matthijs tot mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over de implementatie van de Europese nitraatrichtlijn

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Matthijs tot mevrouw Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over de implementatie van de Europese nitraatrichtlijn.

De heer Matthijs heeft het woord.

De heer Erik Matthijs (Op de tribune) : Mevrouw de minister, vorige week heb ik een vraag gesteld over de vergoedingen in het kader van MAP-1 voor bedrijven gelegen in kwetsbare zones. Ik heb toen ook vragen gesteld over de briefwisseling tussen enerzijds het kabinet Leefmilieu en Landbouw en anderzijds het directoraat-generaal 6 en 11 – Leefmilieu en Economie – van de Europese Commissie. Ik heb deze informatie ook opgevraagd tijdens de begrotingsbesprekingen op 25 november.

Matthijs

Ik moet vaststellen dat we die nog altijd niet in ons bezit hebben.

Tijdens het weekend kon ik lezen dat de federale regering de opdracht van de regeringscommissaris voor de dioxineproblematiek heeft uitgebreid tot of verlegd naar de opvolging van de implementatie van Europese richtlijnen in de Belgische wetgeving. Mijn verwondering was groot toen ik in dat artikel ook las dat de eerste opdracht van de commissaris erin zou bestaan een gepeperd advies van de Europese Commissie te beantwoorden in verband met het niet-naleven door ons land van de Europese nitraatrichtlijn. Die informatie zou sedert begin november bekend zijn bij Buitenlandse Zaken.

Mevrouw de minister, was u daarvan op de hoogte? Indien u niet op de hoogte was, heb ik daar uiteraard mijn bedenkingen bij. Indien u wel op de hoogte was, waarom hebt u die brief dan niet bekendgemaakt tijdens de commissiebesprekingen in dit parlement?

De voorzitter : Minister Dua heeft het woord.

Minister Vera Dua (*Op de tribune*) : Mijnheer Matthijs, u stelt eigenlijk drie verschillende vragen. Ik zal eerst antwoorden op uw vraag over het doorsturen van de documenten. Zoals u zegt, is dat inderdaad nog niet gebeurd. Ik wil me daar uitdrukkelijk voor verontschuldigen. U krijgt die documenten vandaag nog.

Ik wil er toch wel op wijzen dat ik tijdens de commissiebesprekingen wel degelijk melding heb gemaakt van die bewuste brief. Ik herinner me dat zeer goed. Ik heb de aandacht gevestigd op het feit dat dit drie weken op de permanente vertegenwoordiging is blijven liggen vooraleer het werd doorgestuurd naar mijn diensten en mijn kabinet. Ik heb dus wel degelijk in de commissie vermeld dat een advies werd doorgestuurd en dat we daar een gemotiveerd antwoord op moeten geven. Die briefwisseling zal ik ook doorsturen.

U hebt ook vragen gesteld bij de rol van federaal regeringscommissaris Willockx. Vooraf wil ik duidelijk stellen dat de heer Willockx tot nu toe voortreffelijk werk heeft geleverd inzake de dioxinecrisis. Ik had nooit durven hopen dat hij op Europees niveau zoveel uit de brand zou kunnen slepen. Rekening houdend met zijn Europese contacten, is de heer Willockx dus een zeer geschikt persoon. Als hij kan bijdragen tot het vinden van oplossingen

voor zeer moeilijke dossiers, is dit zeker meegenomen.

Dit neemt natuurlijk niet weg dat er zeer veel vraagtekens blijven over zijn nieuwe functie en over de relatie met de gewesten. Officieel ben ik nog niet op de hoogte gebracht van het feit dat een federaal regeringscommissaris nu de opdracht zou krijgen om iets te doen aan de verhouding van het Vlaams Gewest met Europa. Vooralsnog heb ik daar dus nog geen officiële mededeling over ontvangen.

Ik heb deze morgen wel een telefonisch gesprek gehad met de heer Willockx. Dat was naar aanleiding van uw vraag. Ik heb hem gevraagd wat nu eigenlijk de bedoeling is. Hij heeft daarop het volgende geantwoord. Hij heeft de opdracht gekregen om ervoor te zorgen dat de omzetting van Europese richtlijnen in Belgische wetgeving op een goede manier gebeurt. Het gaat dan om federale wetten, decreten en besluiten.

Wij zijn natuurlijk betrokken partij. Ik heb de heer Willockx dan ook gezegd dat dit een eigenaardige constructie is. Hij had daarop het volgende antwoord. Europa kent slechts één adres : het federaal. Als wij een bepaalde richtlijn – bijvoorbeeld de nitraatrichtlijn – slecht omzetten en er volgt een veroordeling met boetes, dan wordt de Belgische staat veroordeeld. De Belgische staat zou dan ook moeten betalen. Het federale niveau is dus wel degelijk meer dan een brievenbus. De heer Willockx heeft me echter duidelijk verklaard dat het zeker niet zijn bedoeling is om zich te mengen in gewestelijke dossiers zonder overleg met de gewesten. Dat is ook niet meer dan logisch.

Over de nitraatrichtlijn heeft de heer Willockx zelf nog nooit uitspraken gedaan. Vooral de pers is daarmee bezig geweest. De heer Willockx zal zich dus zeker niet bemoeien met de omzetting via het MAP. Voorts hebben we de volgende afspraken gemaakt. Hij heeft me de absolute garantie gegeven dat hij uitgebreid en officieel overleg zal plegen met de gewesten over materies die ook de gewesten aanbelangen. Meer specifiek inzake de naleving van de nitraatrichtlijn, zal hij nooit enig initiatief nemen zonder onze goedkeuring. Er zijn dus duidelijke afspraken.

Voor het overige bekijk ik dit vrij opportunistisch. Als de heer Willockx extra garanties kan bieden op een succesvolle afloop van het MAP-dossier, heb ik daar zeker niets op tegen.

De voorzitter : De heer Matthijs heeft het woord.

De heer Erik Matthijs : Ik zie niet in wat de federale regeringscommissaris daarbij komt doen. Uw kabinet moet op de vragen van Europa antwoorden, en die doorsturen naar de permanente vertegenwoordiger. U hebt in de commissie gesproken over vragen en antwoorden van Europa, maar niet expliciet over het implementeren van de Europese nitraatrichtlijn.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter : Dames en heren, hiermede zijn wij aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor vandaag.

Wij komen opnieuw bijeen op maandag 13 december 1999 om 14 uur en op dinsdag 14, woensdag 15 en donderdag 16 december 1999 telkens om 10 uur en 14 uur.

Geen bezwaar ? (*Instemming*)

De vergadering is gesloten.

– *De vergadering wordt gesloten om 15.05 uur.*
